

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 5.11.2015 odvolání obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 30.6.2015, č.j. 8T 33/2015 - 464, a rozhodl t a k t o :

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr.ř. **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresní soud v Náchodě uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354/1 písm. b, c) tr. zákoníku, přečinem výtržnictví podle § 358/1 tr. zákoníku, přečinem porušování domovní svobody podle § 178/1,2 tr. zákoníku a přečinem pomluvy podle § 184/1 tr. zákoníku a odsoudil ho podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání devíti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků a šesti měsíců. Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovanému jako podmínka pro osvědčení uložen zákaz toho, aby jakkoliv kontaktoval či vyhledával, a to i prostřednictvím sítě elektronických komunikací či jiných obdobných prostředků, [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a její děti [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], všichni bytem [REDAKCE], [REDAKCE], a aby se k těmto osobám fyzicky nepřibližoval na vzdálenost menší než 100 metrů. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost na náhradě škody zaplatit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku 20.318 Kč a podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla tato poškozená se zbytkem nároku na náhradu škody odkázána na řízení občanskoprávní.

Ve výroku o vině je skutkový děj popsán tak, že obžalovaný

ad 1)

nejméně od [redacted] 2014 do [redacted] 2014, vyjma období od poloviny [redacted] 2014 do [redacted] 2014, zejména v [redacted], okres [redacted], dlouhodobě pronásledoval poškozenou [redacted], nar. [redacted], poté co s ním ukončila intimní poměr, kdy jí každodenně, někdy až ve 30 případech v průběhu jednoho dne, telefonicky kontaktoval, zasílal větší množství SMS zpráv, opakovaně i několikrát za den vyhledával její osobní blízkost v bydlišti, včetně pozdních nočních hodin, kdy zvonil či házel kamínky na okno, slovně ji urážel, psychicky týral, před známými znemožňoval, obtěžujícím způsobem, přes jiné osoby, zejména [redacted] zjišťoval informace o poškozené a vyhrožoval sebevraždou, což v poškozené vzbudilo důvodnou obavu o její život a zdraví, jakož došlo ke zhoršení jejího nepříznivého psychického stavu, který mu byl znám,

ad 2)

dne [redacted] 2014 v době od 15:30 hod. do 16:00 hod. v ulici [redacted] u domu čp. [redacted] v [redacted], okres [redacted], napadl [redacted], nar. [redacted], jdoucího společně s [redacted], kdy jej dvakrát udeřil pěstí do oblasti hlavy, na pravé oko a na horní část brady, poté jej svedl na dlažbu, zaklekl na něj a několikrát ho udeřil pěstí do zad, čímž mu způsobil zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření v Oblastní nemocnici v [redacted], spočívající v zhmoždění, oděrci a podlitině pravé lící kosti, s bolestivostí, bez omezení na běžném způsobu života,

ad 3)

dne [redacted] 2014 v době kolem 14:35 hodin poté, co poškozená [redacted] otevřela vchodové dveře do domu čp. [redacted] v [redacted], okres [redacted], křičel na ni "pojď sem ty špíno zasraná", a snažil se vniknout do domu, kdy tlačil silou na vchodové dveře z vnější strany, v čemž mu bylo zabráněno poškozenou a přítomným [redacted], kteří museli společnými silami tlačít na dveře z vnitřní strany a podařilo se jim dveře zavřít a zabránit tak neoprávněnému vniknutí,

ad 4)

nejméně od [redacted] 2014 do [redacted] 2014, zejména v [redacted], okres [redacted], dlouhodobě pronásledoval poškozenou [redacted], poté co s ním ukončila intimní poměr, zejména,

- kdy jí z účastnických telefonních čísel [redacted], [redacted], [redacted], opakovaně ve 44 případech telefonicky kontaktoval, v 76 případech zasílal SMS zprávy, včetně zpráv urážlivých a výhrůžných,
- dne [redacted] 2014 v době okolo 23:30 hodin v restauraci [redacted] v [redacted] ji slovně napadl a posléze ji udeřil dlaní do obličeje, přičemž ke zranění nedošlo,
- v době od [redacted] 2014 do [redacted] 2014 v šesti případech popsal její poštovní schránku na domě čp. [redacted], [redacted] v [redacted], hanlivými nápisy [redacted] UDAVAČKA, SPINA, LHARKA, PODVODNICE, FALEŠNÁ,
- dne [redacted] 2014 na [redacted] v [redacted], u zde zaparkovaného os. mot. vozidla zn. [redacted], rz. [redacted], [redacted] barvy, poškozené [redacted] odmontoval tři kusy šroubů pravého předního kola,
- dne [redacted] 2014 v době okolo 21:15 hodin v baru [redacted] v [redacted] na poškozenou [redacted] plivl se slovy "Víš, za co to máš",

což v poškozené vzbudilo důvodnou obavu o její život a zdraví, jakož došlo k zhoršení jejího nepříznivého psychického stavu, který mu byl znám,

ad 5)

v přesněji nezjištěné době od 18:00 hodin dne [redacted] 2014 do 08:30 hodin dne [redacted] 2014, poté co předtím vyrobil, vylepil nejméně na 6 veřejných místech v [redacted], okres [redacted], letáky, které obsahovaly text "[redacted] [redacted], [redacted] zavolej a pohrajem si [redacted]", dále fotografii celé, oblečené postavy poškozené [redacted], a telefonní kontakty [redacted], které byly uzpůsobeny k odtrhávání pro případné zájemce o zkontaktování, čímž tak o poškozené [redacted] veřejně sdělil nepravdivý údaj o tom, že poskytuje sexuální služby, s její fotografií, adresou a jí používaným telefonním číslem, na což i zájemci reagovali.

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný včasné odvolání. Své odvolací námítky směřuje do výroků o vině, trestu i náhradě škody. Namítá, že okresní soud nesprávně vyhodnotil provedené důkazy a shodně se svou obhajobou uplatněnou u hlavního líčení spáchání trestného jednání popírá a zpochybňuje výpověď poškozené [redacted]. Nebylo vyhověno jeho návrhu na zkoumání duševního stavu poškozené, jeho jednání nelze považovat za nebezpečné pronásledování, není žádný důkaz, že by poškodil auto, popsal poštovní schránku a vytiskl či vylepil plakáty s nabídkou sexuálních služeb s fotkou poškozené [redacted]. Snaha o vniknutí do domu č.p. [redacted] nemůže být porušením domovní svobody, neboť jde o veřejný prostor, vchod do [redacted] provozovny, která nepožívá uvedené zákonné ochrany obydlí. Protože soud nevyhověl jeho návrhu na znalecké zkoumání duševního stavu poškozené, nebylo podle jeho názoru objektivně zjištěno, zda netrpí paranoiou. Odvolatel navrhuje, aby byl obžaloby zproštěn.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst.1 tr.ř. správnost a úplnost výroků rozsudku, proti nimž podaná odvolání směřují, včetně postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

Řízení proběhlo za dodržení všech příslušných procesních ustanovení a okresní soud provedl řádným procesním způsobem důkazy nezbytné pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Vycházel z výpovědí poškozené [redacted] a z výpovědí svědků, z nichž osobně vyslechl [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted]. Další důkazy – zejm. znalecký posudek MUDr. Stycha, byly za souhlasu procesních stran přečteny ze spisu. Okresní soud vyhověl návrhu na provedení výslechu svědků [redacted] a [redacted], zamítnut pro nadbytečnost a nesouvislost s projednávanou věcí byl výslech rodičů poškozené a svědka [redacted]. K dispozici měl okresní soud listinné důkazy v podobě fotokopii SMS zpráv, e-mailové korespondence, ohledání MTC s fotodokumentací, k duševnímu stavu obžalovaného byl vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie. Další skutečnosti jsou pak čerpány z lékařských zpráv o zranění pošk. [redacted] (č.l. 134) a o zdravotním stavu obžalovaného ([redacted], [redacted] č.l. 149).

Okresní soud vyhodnotil provedené důkazy způsobem, který je stanoven ust. § 125/1 tr.ř., a zabýval se podrobně obhajobou obžalovaného, kterou opakuje v odvolání (str.7-8 odůvodnění rozsudku). Považoval za stěžejní důkaz právě výpověď poškozené [redacted], která ovšem není, jak se pokouší ji odvolatel znevěrohodnit, jediným důkazem ke způsobu, obsahu a četnosti kontaktování poškozené, je celá řada důkazů dalších (ad 1,4). V této souvislosti je nutno poukázat na judikaturu NS a ÚS ČR, např. IV ÚS 449/03, když

soud není povinen provést veškeré navržené důkazy, aniž by tak došlo k porušení práv obhajoby. Musí však o návrzích rozhodnout a vyložit, z jakých důvodů je neprovedl. Okresní soud považoval důvodně požadavek na vypracování znaleckého posudku psychiatrického na poškozenou za nadbytečný, neboť pro skutkové závěry o otázce, zda jde o dlouhodobé pronásledování a vyhledávání blízkosti a kontaktování poškozené prostřednictvím elektronické komunikace, mohl učinit spolehlivě z důkazů zajištěných a provedených. Jde o jednání charakteristikou odpovídající stalkingu. Obžalovaný prezentuje názor, že jeho kontakty s poškozenou jsou zcela běžnými, k dalším skutkům bagatelizuje svůj podíl na konfliktních situacích. Takové hodnocení při zjištění četnosti kontaktů nelze však absolutně přijmout, v tom se krajský soud s okresním soudem zcela shoduje. Za nedůvodnou považuje proto krajský soud shodně s okresním soudem část obhajoby obžalovaného v tvrzení, že kontaktování poškozené [REDAKCE] z jeho strany bylo zcela běžné a normální v mezích slušnosti, nemohla mít důvodnou obavu o život a zdraví, sama za ním dojížděla. Ke skutku ad 3) obžalovaný uvedl, že pokud poškozené nadával, bylo to v době, kdy již probíhalo jeho trestní stíhání, které ho uráželo. Toto svérázné hodnocení prokázaného jednání obžalovaného je jen účelovou bagatelizací činu. Ataky poškozené obžalovaným, a to velmi vulgární, verbální i fyzické, se odehrály v několika případech i na veřejnosti, obavy z dalšího napadení byly zcela důvodné. Obdobně manipulativní je jeho obhajoba k fyzickému napadení poškozeného [REDAKCE]. Výpověď svědka je konzistentní o místě, okolnostech, způsobu napadení i jeho následku a není důvodu jí nevěřit. O „obraně“ obžalovaného proti tvrzenému předpokládanému úderu od poškozeného, v intencích nutné obrany, kterou se snaží obžalovaný vyvinut, nelze za zjištěných okolností vůbec uvažovat. Poškozený neměl žádný důvod jako první na obžalovaného jakkoliv zaútočit. V bodě 4) se pak obžalovaný hájí tím, že mu poškozená dala facku, kterou jí pouze vrátil. Ani tato obhajoba není podle názoru krajského soudu namístě, i kdyby taková interakce mezi nimi proběhla, uštědření facky je odvetou, potrestáním, které nelze ve společenském styku považovat za přijatelné, ale ze slušného chování vybočující. K dalším dílčím bodům u skutku ad 4) výroku o vině okresní soud považoval za prokázané, že to byl právě obžalovaný [REDAKCE], kdo poškodil vozidlo poškozené vymontováním šroubů předního kola automobilu, kdo vytiskl a zveřejnil formou vylepení plakáty s fotografií poškozené a telefonickým kontaktem. U těchto jednání nebylo možno zajistit přímý důkaz, ale souvislost tohoto protiprávního jednání s těsně předcházejícím konfliktem s poškozenou je více než zřejmá a obžalovaný je usvědčován důkazy nepřímými, zejména opět výpovědí poškozené [REDAKCE], kdy jednání obžalovaného následovalo za předchozím konfliktem s poškozenou, a i ze svědecké výpovědi [REDAKCE] je patrné, že ji obžalovaný navštívil, že chtěl pracovat s počítačem a zajímal se o možnost převedení fotografie poškozené do jiné podoby a že dokonce fotografii poškozené v příslušném programu počítače upravoval. To v závěru vede k úvaze soudu, že obžalovaný se dopustil i tohoto jednání.

K bodu 5 okresní soud provedené dokazování vyhodnotil na str. 6 odůvodnění. Vycházel z výpovědi svědkyně [REDAKCE], ze které bylo zjištěno, že znala poškozenou i obžalovaného, že věděla, že se spolu intimně stýkají a [REDAKCE] jí řekla, že se snažila poměr ukončit, ale [REDAKCE] ji neustále vyhledával a byl posedlý myšlenkou, že si našla někoho jiného. Ví, že jí psal SMS zprávy různého druhu, že bez ní nemůže být, že se zabije, přičemž jí i telefonoval a hovory byly obdobného rázu jako zprávy. Také ví, že obžalovaný poškozenou pomlouval, že prý je to svině, že každého využívá. V době, kdy poškozená udržovala vztah s obžalovaným, neměla ještě vztah s [REDAKCE]. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že slyšela křik, šla se z okna podívat a viděla obžalovaného, jak ležel na [REDAKCE] a držel ho a byla zde přítomna i [REDAKCE]. Zavolala policii. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný je její bývalý manžel a rozvedli se

v [REDAKCE] 1991, protože ji opakovaně napadl, přičemž alkohol obžalovaný požíval minimálně. Když se pak od obžalovaného i s dítětem odstěhovala, obžalovaný jí vyhrožoval, že na ni zavolá policii. Je pravda, že jí obžalovaný volal, že by si u ní něco chtěl napsat na počítači a ona mu chtěla pomoci. On pak na počítači pracoval, ale ona byla v jiné místnosti, ale viděla fotku poškozené [REDAKCE] a on se ještě ptal, co se s takovou fotkou dá dělat, ale co pak skutečně udělal, neví. Je pravda, že asi za 2 až 3 dny zapnula počítač, kde byla fotka poškozené stažená z facebooku, kterou obžalovaný na psacím programu částečně vyretušoval a napsal něco v tom smyslu „sem hravá, zavolej“ a pod tím byla napsaná telefonní čísla. Zda si obžalovaný z bytu něco odnesl, svědkyně neví.

Nutno poznamenat, že dokazování okresní soud mohl ještě rozšířit o další důkazy, když z protokolu o hl. líčení není zřejmé, kromě přečtení, resp. předložení listinných důkazů dle § 213,1,2 tr. řádu (č.l. 449) nebyly za souhlasu stran přečteny i úřední záznamy o podání vysvětlení dalších svědků, přínosných pro skutková zjištění, např. [REDAKCE], [REDAKCE] resp. dalších. Lze se tak domnívat, že okresní soud považoval skutek za dostatečně prokázaný ostatními provedenými důkazy – výpověďmi svědků osobně slyšených. Obžalovaný je usvědčován svědkyní [REDAKCE], bývalou manželkou, že se u ní, resp. dcery a jejího druhá učil pracovat s aplikacemi a tiskem, ale i výsledkem zkoumání zajištěného počítače, kde byly umístěny upravované fotografie poškozené užitě na vývěsce a fotodokumentací z veřejných prostor města. [REDAKCE] také uvedla, že obžalovaný se k ní choval v minulosti obdobně žárlivecky a násilně, což vedlo k rozvodu, nyní mají vztahy vcelku klidné, proto se mu snažila vyhovět při pomoci s počítačem. Rovněž toto svědectví lze považovat za věrohodné.

Jednání obžalovaného bylo prokazatelně extrémně vedené snahou poškodit bývalou partnerku ve všech oblastech jejího života. Okresní soud neměl o správnosti tohoto posouzení žádné důvodné pochybnosti a ani krajský soud po přezkumu provedeného dokazování a jeho výsledků neshledal žádné důvody pro zpochybnění těchto závěrů, jak se snaží obžalovaný.

V podaném odvolání požaduje obžalovaný, aby na provedené důkazy odvolací soud přijal jeho pohled a hodnotil důkazy od okresního soudu odlišně. Tento postup však nelze uplatnit, neboť krajský soud jednotlivé důkazy sám podle zásady ústnosti a bezprostřednosti neprováděl.

Právní kvalifikace

Pod body ad 1 a 4 bylo jednání obžalovaného správně právně kvalifikováno jako **přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b,c) tr. zákoníku.**

Tohoto přečinu se dopustí ten, kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu nebo osobám blízkým, vyhledává osobní blízkost a vytrvale prostřednictvím prostředků elektronické komunikace písemně nebo jinak kontaktuje, a toto jednání je způsobilé vzbudit důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví.

V bodě ad 2 obžalovaný napadl na veřejném prostranství – [REDAKCE] ulici v [REDAKCE] v odpoledních hodinách poškozeného [REDAKCE], kterého dokonce poranil, jak je dokumentováno svědectvím poškozeného, [REDAKCE] a lékařskou zprávou. Dopustil se tak **přečinu výtržnictví dle § 358/1 tr. zákoníku.**

V bodě ad 3 uplatnil obžalovaný obhajobu, že dům č.p. ■■■, kam se měl snažit vniknout, je domem veřejně přístupným, neboť v něm je provozovna ■■■ a nepoživá proto ochrany obydlí. Z výpovědí svědků ■■■ a ■■■ je zřejmé, že jde o obytný dům, jehož dveře byly zamčeny, v rozhodné době je odemkala poškozená příslušným klíčem a obžalovaný se snažil vniknout dovnitř přetlačováním dveří, snahu doprovázel nadávkami na adresu poškozené. Na neoprávněnosti vniknutí do obydlí jiného nic nemění, že v domě pod uzamčením je provozovna ■■■, kam docházejí pouze objednaní a vpuštění zákazníci. Těm je běžně odemkáno personálem. Tento prostor (chodbu domu) nelze vyjmout z práva na ochranu obydlí, bezprostředně příslušný k bytům v domě. Obydlím se rozumí dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející. Neoprávněným vniknutím do obydlí jiného je nežádoucí, bez souhlasu nebo proti vůli oprávněného uživatele, uskutečněné vejítí do domu nebo do jiné prostory sloužící k bydlení, jakož i do příslušenství k nim náležející, jímž se zasahuje do domovní svobody jiného.

Závěr okresního soudu, že jde v jednání obžalovaného o přečin **porušování domovní svobody podle § 178/1,2 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21/1 tr. zákoníku**, považuje krajský soud za správný, neboť jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem proti vůli poškozené ■■■ jako oprávněné uživatelky vstoupit do uzamčeného obydlí.

Poškozená ■■■ prokazatelně nebyla v rozhodné době v konfliktním či vyloženě nepřátelském vztahu s jakoukoliv jinou osobou, která by jí chtěla škodit nebo ohrožovat, než právě s obžalovaným. Způsob, jakým obžalovaný narušil právo poškozené na ochranu cti a dobré pověsti je nutno považovat za způsobilý značnou měrou ohrožit vážnost její osoby. Krajský soud připomíná, že není třeba, aby k ohrožení vážnosti došlo, stačí, že nepravdivý údaj je k tomu způsobilý. Charakter sdělovaného nepravdivého údaje, jeho veřejná prezentace i s fotografií poškozené a telefonickým kontaktem na ni jako nabídka sexuálních služeb svědčí o úmyslném jednání obžalovaného, aby její pověst a vážnost výrazně poškodil na veřejnosti maloměsta. Poškozená potvrdila, že byla dokonce zájemci o kontakt takto veřejně bez jejího vědomí prezentovaný kontaktována. Obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty **přečinu pomluvy podle § 184/1) tr. zákoníku**.

Pro posouzení měl okresní soud k dispozici závěry znaleckého posudku z oboru psychiatrie, který byl vypracován na obžalovaného znalcem MUDr. Pavlem Štychem. U obžalovaného nebyla zjištěna duševní porucha ve vlastním slova smyslu, ale na straně druhé jde u něho o návykový abus alkoholů, i když charakteru prostého zneužívání. Závislost na alkoholu, či jiných návykových látkách zjištěna nebyla, ale anamnesticky jsou zjišťovány údaje o požívání alkoholu, kdy jedná pod vlivem alkoholu a projevuje sklony k impulzivité a zkratkovitě reaktivitě. Předmětné jednání obžalovaného je motivováno emoční závislostí na poškozené, kdy vyžaduje pozornost a kontakt s poškozenou, což vede dokonce k odpadnutí sociálních zábran a to přes uvědomění si negativních důsledků tohoto jednání. Ovládací schopnosti byly jen zcela lehce a nepodstatně sníženy a rozpoznávací schopnost pak byla zcela zachována. Znalec nenavrhuje žádné ochranné opatření ve formě léčby a zjištěná porucha osobnosti je vystupňována emoční závislostí a zvýšenou sugestibilitou, což jsou okolnosti, které jsou léčbou neovlivnitelné. Znalec dospívá k závěru, že právě tato emoční závislost na poškozené a na straně druhé její odmítavý postoj k obžalovanému nabývá charakteru stalkingu.

Rozhodování o trestu

Krajský soud při přezkumu této části napadeného rozsudku zjistil, že okresní soud postupoval při stanovení jeho druhu a výměry podle ustanovení § 39 tr. zákoníku. Obžalovanému přitěžuje dlouhodobost a intenzita trestného jednání, včetně následku, který jeho jednání pro poškozenou mělo ve všech oblastech jejího života, včetně zhoršení jejího psychického stavu, přičemž obžalovanému bylo známo, že se s psychickými potížemi léčí, když nepodstatně u něho byla snížena toliko složka ovládací. Nebyly zjištěny žádné okolnosti polehčující. Krajský soud považuje uložení úhrnného trestu odnětí svobody za čtyři přechyby vyměřeného podle § 178 odst.2 tr. zákoníku pouze mírně nad dolní hranici trestní sazby v délce 9 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 2 roků 6 měsíců za trest spíše mírný, odpovídající však zákonným hlediskům, rozhodně nikoliv nepřiměřeně přísný. K dosažení účelu trestu by mělo přispět stanovení podmínky osvědčení dle § 82/2 tr. zákoníku ve formě zákazu, aby obžalovaný jakýmkoliv způsobem kontaktoval, či vyhledával (a to i prostřednictvím sítě elektronických komunikací či jiných obdobných prostředků) [redacted] a její děti [redacted] a [redacted], všichni bytem [redacted], a aby se k těmto osobám fyzicky nepřibližoval na vzdálenost menší než 100 metrů.

Adhezní řízení

Poškozená [redacted] se připojila k tr. řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 24.568 Kč. Částka je složena z jízdného ve výši 228 Kč, regulačního poplatku za návštěvu pohotovosti oblastní nemocnice dne [redacted] 2014 ve výši 90 Kč a dále 100 Kč, což dala na benzín svému známému, který ji odvezl do nemocnice, dále vyčíslila poškození 3 kusů šroubů k upevnění na částku 150 Kč a konečně uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy v minimální výši 24.000 Kč, když poukázala na to, že následky jednání obžalovaného na ni působí dodnes, když musí užívat léky na spaní, často se budí, vybavují se jí negativní zážitky z rozhodné doby a dodnes se obžalovaného bojí. Při určení konkrétní výše za nemajetkovou újmu soud vycházel z volného uvážení při zvážení skutkového stavu a při vědomí kritéria závažnosti vzniklé nemajetkové újmy, jakož i k míře zavinění obžalovaného. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na tyto skutečnosti přiznává poškozené nemajetkovou náhradu škody ve výši 20.000 Kč a dále náhrada hotových výdajů představuje jízdné ve výši 228 Kč a dále regulační poplatek nemocnici ve výši 90 Kč, což ve svém souhrnu činí částku 20.318 Kč. Pokud se dožadovala poškozená prostřednictvím své zmocněnkyně vyšší částky, dle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená se zbytkem nároku odkázána na řízení občanskoprávní.

Z výše uvedených důvodů nezbylo, než odvolání obžalovaného zamítnout pro nedůvodnost dle § 256 tr.ř.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Hradci Králové dne 5.11.2015

JUDr. Jana Chládková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

